

سەنئەتی، روشنییەری کارا

بەهەشت و بەهەشتیان

مەنتدی اقرا الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

زانای پایەبەرز

محمد بن صالح العثيمين

و . پشتیوان حسن

پۆدەبەزاندنی چۆرمها کتیب: سەردانی: (مُنْقَدی إِقْرَا النِّقَاقِ)

لتعمیل انواع الکتب راجع: (مُنْقَدی إِقْرَا النِّقَاقِ)

پەراي دانلود کتایپای مختلف سەرچمە: (مُنْقَدی إِقْرَا النِّقَاقِ)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

بهشت و بهشتیان

وہرگیرا وہ لہ کتیبی (مجالس شہر رمضان)

لہ نویسی

الشیخ محمد بن صالح العثیمین (رحمہ اللہ)

پوخت کردن و وہرگیرانی

پشتیوان حسن

۱۴۳۴ کزچی

چاپی دورہم

بىنگەنى سەرھەكى بىلاوكردنه وە

سەنئەرى كارزان ۋە چەمچە مال ، پىشت بازارى دۆلارەكە

۰۷۷۰۷۷۲۶۱۱۴

بىنگەگانى بىلاوكردنه وە :

كتىبخانەى پىشىخ - مەولير .

تۆملىرگاي شافىي - مەولير .

كتىبخانەى صومەيب - كۆيە .

كتىبخانەى سوننە : سەلىمانى - شەقامى مەولەوى

كتىبخانەى ئيمان - سەلىمانى تەلەي كەشتى نوح .

كتىبخانەى الاثر - سەلىمانى - نزيك مزگەوتى دارۇنا .

كتىبخانەى سىيە - چەمچە مال - پىشت بازارى دۆلارەكە .

كتىبخانەى زانستى بەسوود - كەلار

كتىبخانەى كاروانى زانست - كفرى

=====

سەرپەرشتى چاپ : كتىبخانە و تۆمارگاي بەھەشت

كەلار - نزيك فلەكى ناو بازار - تەنىشت چىشتخانەى شىروانە

پیشه‌کی وەرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ
يُضِلِّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أما بعد :

خوینه‌ری به‌ریز : ئەم نامیلکەیهی بە‌رده‌ستت لە دوو بەشی
سەرەکی پێک هاتووہ :

بەشی یەكەم : کورتەییەکە سەبارەت بە وەسفی بە‌هەشت
و‌خۆشی و دیمەنە بێ وینە و دل‌رفینەکانی لە ژێر تیشی نایەتە
پێرۆزەکانی قورئان و فەرموودە صەحیحەکانی پێغەمبەر
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

بەشی دووهم : باس ئاکارو سیفاتى بە‌هەشتیەکان دەکات
واتە : باس لەو کارانە دەکات کە بە کردنیان بە‌هەشت بۆ
خۆت مسۆگەر دەکەیت .

خوای گەورە من و نێوەش بگێڕت لە ئەهلی بە‌هەشت
والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

به شی یه که م

وه سفی به هه شت

له ژیر تیشی نایه ته پیروژه کانی قورنان

و فه رمووده سه حیحه کانی پیغه مبه ر

(صلی الله علیه و سلم) .

الحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين، ولا عدوان إلا على الظالمين، والصلاة والسلام على إمام الأولين والآخرين، وقائد العُرُ المَحْجَلِّين، وعلى آله وأصحابه إلى يوم الدين، أما بعد:

براکانم پیشبرکی ودهستپیشخه ری بکه ن بۆ به دهستهینانی
 نهو به ههشتهی که پانتاییه کهی به قه د ناسمانه کان وزهویه،
 شتگه لیکی وای تیدایه که نه به چاوبینراوه و نه به دلی هیچ
 که سی کدا هاتووه و نه که سیش بیستوویه تی، نه و دتا خوای
 پهروه ردگار له م نایه ته پرۆزانه دا به پروونی ده فهرمویت :
 ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا﴾ (الرعد: ۳۵).

واته: وه سف ووینه ی نهو به ههشتهی له لایه ن خوای
 میهره بانه وه به خه لکی نیمانداری پارێزکار به لێن دراوه به م
 شیوه یهیه که: له بن دره خته کانیه وه چه ن دین رووبارو چه مه
 ناوی جوان و خاوێن ده روا میوه جاتی و سیبه ری و سه هه ندی
 هه مووکاتیه دوایی نایه و نابریته وه.

و ده ههروه ها ده فەر مویت : ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ (محمد: ١٥).

واته: غوونه و سیفه تی نه و به ههشته ی به خۆباریزان به لێن دراوه له پاشه پوژدا پێیان بدریت بهم شیوهیهیه: پرووباری زۆری له ناوی خاوین و نه گۆراوی بی بۆنی تێدایه، وه زۆر پرووباری تێدایه له شیرى سپى و جوان که به هۆی مانه وه - وه ک شیرى دونیا - تامى نه گۆراوه (چونکه له گوانى ناژهل نایه ته ده ری)، چه ندين چه م و پرووباری تێدایه له شه راب و عه ره قێک - که بۆته وانەى نه یخۆنه وه - زۆر خۆش و به مه زه یه واته: دووره له هه ر وه سفیکى عه ره قى دونیا، وه چه ندان چه م و پرووباری تێدایه له هه نگوینى پالاوته و بێگه رد، له وى جۆرا و جوړى میوه یان بۆ هیه، لیبوردن و لیخۆشبوونى په رو ده رد گاریشیان بۆ هیه که نه وه چاکترین شته .

و ههروهه دهه فرمویت : ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا
رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ
وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ﴾ (البقرة: ۲۵).

واته: نهی پیغه مبهه مژده بده بهوانه‌ی که بر وایان به خوا و
پیغه مبهه رو رژی دواپی ههیهو، کرده‌وهی چاک و په‌سه‌نده‌کان
ئه‌نجام ده‌دهن که بی‌گومان بههشت گه‌لینکیان بۆهیه،
که‌چه‌ندین کانیاو رووبار له‌ژیردره‌خته‌کانیدا دین وده‌چن
هه‌ر که له‌و به‌رهه‌م و میوه‌ی بههشتانه‌یان بۆدینن وده‌یچیژن
ده‌لین: خۆهه‌ر ئیستا له‌مه‌تان بۆ هی‌ناین، ئه‌مه‌ هه‌ر نه‌و
روزیه‌بوو که‌پیشتر پیمان درا دیاره‌ نه‌و میوه‌جاته‌ی
له‌به‌هشتا بۆیان ده‌هی‌نری هه‌موو له‌چاکی وباشیدا به‌ره‌نگ
له‌یه‌ک ده‌چن به‌لام به‌تام و مه‌زه‌ له‌یه‌ک جیاوازن، له‌و
به‌هسته‌شدا چه‌ندین ئافره‌ت و عاوسه‌ری پاک و خاوی‌نیان بۆ

ناماده کراوه و به هه تاهه تایش لهوئ ته مینه وه و ژیانیکی
خوش ده به نه سه ر.

هه روه ها ده فرمویت : ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ
قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا﴾ (۱۴) وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ
كَانَتْ قَوَارِيرَ (۱۵) قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا (۱۶)
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا (۱۷) عَيْنًا فِيهَا
تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا (۱۸) وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا
رَأَوْهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنُورًا (۱۹) وَإِذَا رَأَيْتَ ثُمَّ رَأَيْتَ
نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿﴾ (الإنسان: ۱۴-۲۰).

واته: سایه و سبیه ری دره خته کانی لییان وه نزیکه، تا زیاتر
هه ست به خوشی و ریزو حورمه ت بکه ن لیکرده وه و چینی
میوه که شیان ئاسانکراوه بویان، له سوراچی و کاسه ی زیودا
شه رایبان به سه ردا ده گیردزی به قاپی زیوین که ده کریتته نه و
کوپ و کاسانه وه نه هرکی میناو شوشه ی تایبه تدا
دروستکراون، هه موو کسه و سوراچی خواردن و خواردنه وه یان

لەشوشەیی زیووە کە بە ئەندازە یەکی جوان و پێویست
 و دڵرەفین (ساقیەکان) نامادەیان کردووە بۆیان، شەرابی ئاوێتە
 بە زەنجەفیل و چۆمی سەر سەبیل دەخۆنەوێ و دەپێکیکیان پێ
 دەنۆشرێ تێکەڵە کە ی زەنجەفیلە، وە لە ئاوی کانیایەکی ش
 تێکەڵکراوە کە لە بەر خۆشقووتی پێی دەلێن: سەلسەبیل، وە
 لاوانی کە هەر بە جوانی دەمێننەوێ بە سەریاندا دەگەرێن بۆ
 خزمەتکردنیان شیایوی باسە هەرگیز پیری و ناشرینی و گۆران
 پرویان تی ناکات، هەر کە دەیانبینی وادەزانیت مروارین و بەو
 ناوێدا بڵاویوونەتەوێ، کاتی بە هەر لایەکی ئەو بە هەشتەدا
 دەروانیت ناز و نیعمەت و بە هەریەکی فراوان و مولکیکی
 گەوردی بێ سنوور، واتە نازانی سەیری چی بکەیت و گوی بۆ
 چی بگریت.

هەروەها دەفەرمویت : ﴿ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ (١٠) لَا تَسْمَعُ فِيهَا
 لَاغِيَةً (١١) فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ (١٢) فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ (١٣)
 وَأَكْوَابٌ دُونُوعَةٌ (١٤) وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ (١٥) وَزَرَابِي
 مَبْنُوتَةٌ ﴾ (نەسە).

واته: له ناو به هشتیکی بهرزو بلندان، هیچ قسه و تهیه کی
هیچ و پوچ و بی مانای تیا نابیسن، به دائیم سه چاوه ی
رهوانی تیدایه، له چند لایه کهوه ناوی خوشقوت دیت
وده چیت، ههروه ها چرپاوسیستم و چند ته ختیکی بهرزوی
به نرخی لییه و کورسی له هه موو لایه کهوه به ده وری
کانیاوه که دا ریزکراوه (حور العین) یشی له سه ر دانیشتووه،
وله بهرده میاندا پهرداخی جوان ونه خشین دانراوه، وپاله پستی
جوان وپازاوه ی تیا به که به شیویه کی جوان وپه سه ند ریزکراون،
وه قالی وپایه خی ره نگا وپه نگی تیا پراخراوه.

وه ههروه ها ده فهرمویت : ﴿يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ
ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا وَّلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ (الحج: ۲۳).

واته: خشلدارده کرین له ویدا به بازنی زیر و مرواری وجل و بهرگی
ئه ویشیان هه وریشمه.

هروه ها ده فرمویت : ﴿عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ
وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا﴾ (الإنسان: ۲۱).

واته : له به ریان دایه پوشاکی له ناوری شمی قه شهنگ ونه رم ونول
وجوان سه وزی ته نک، که به سه ر ناوری شمی نه ستووردا له به ریان
کردووه، رازی تراوه ته وه به بازن وده ستبه ندی زیو
وه په روه رد گاریان شه رابی کی پاک وپوخت و خاوی نیان
پیده نو شی.

هروه ها ده فرمویت : ﴿مُتَكِّينَ عَلَى رُفْرَفٍ خُضْرٍ
وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ﴾ (الرحمن: ۷۶). واته : له سه ر پستی سه وزو قالی
نایاب - که وینه یان له دنیا دا نه - شان یان دادا وه.

هروه ها ده فرمویت : ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ (۵۱)
فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۵۲) يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُتَقَابِلِينَ (۵۳) كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِخُورِ عَيْنٍ (۵۴) يَدْعُونَ
فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ﴾ (الدخان).

واته: ینگومان پاریزگاران له جیگاهه کی هیمن و ناسایشدان،
له ناو چهندان باخ و سەرچاوه دان، له بهر نه کهن له ئاوریشم و
حهیری ناسک و نه ستوور هه موو بهرامبهری یه کن له کۆری
دانیشه کانیاندا، ههروه ها وه سفمان کرد بۆت، هاوجو و تمان
کردوون، به ژنانی سپی، چاو گه وره، داوا ده کهن له
به هه شتانه دا هه ر جوړه میوه یه ک هزی لی بکه ن بی ترس له
مردن و له هه ر شتیکی تر.

له نایه تیکی تر دا ده فره مویت : ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا
مُسْلِمِينَ﴾ (٦٩) ادْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ
(٧٠) يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَاَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا
تَشْتَهِيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (٧١)
وَبَلَدِكَ الْجَنَّةِ الَّتِي اَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٧٢) لَكُمْ
فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَاْكُلُونَ (٧٣) اِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي
عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿﴾ (الزخرف)

واته: بنده کاتم نهوانم که به نایه ته کاغان پروایان هیناوه،
 ملکه چی همر فرمانی خومان بوون، له پاشه پروژدا پییان
 دهوتری: بچنه به هه شته وه خوتان وژنه کانتان له وپه پری
 کامه رانی وخوشحالی و دلشادیدا، جا که نیشته جی بوون
 له به هه شتدا کاسه زیپینی پر له خواردن و جامی پر له شهرباب
 به سه ریاندا نه گه پرنی هه رجیش دل هزی لیبکاو چاو چیژی
 لی به ری له ویدا هیه و نیوهش به هه تاهه تای تییدا
 نه میننه وه، پییان نهوتری: نه مه نه به هه شته یه که به هوئی
 کاره چاکه کانتانه وه پیتان دراو به میرات پیتان برا واته مافی
 خوتانه، میوهی زوری جورا و جووری تییدا هیه بو تان لییان
 ده خون، بیگومان تاوانباران له سزای دوزه خدان به هه میشه یی.

له نایه تیکی تردا ده فره مویت: ﴿فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
 لَمْ يَطْمِئِنَّ اِنَّسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ (۵۶) فَبَآئِ اِلَاءِ رَبِّكُمْ
 تُكَذِّبَانِ (۵۷) كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾ (الرحمن)

واته: ژنانیکیان تیدایه تنها سهیری می‌رده کانی خویان ده‌که‌ن
به‌ر له‌و می‌رده به‌دهشتیاننه‌یان که‌سی له‌ناده‌می وله‌جنی
له‌گه‌لیان جووت نه‌بووه، جا به‌کام نیعمه‌ت له‌ نیعمه‌ته‌کانی
په‌روه‌دگارتان باوه‌رناکه‌ن؟ خو‌ریه‌کان له‌ جوانی وساف
وسووریدا ده‌لیت یاقوت وشیلانن.

هه‌روه‌ها له‌ هه‌مان سوره‌تدا ده‌فرمویت: ﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ
حِسَانٌ (۷۰) فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۷۱) خُورٌ
مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ (الرحمن)

واته: ژنانی ره‌وشت شیرین وروخسار جوانیان تیدایه، جا
به‌کام نیعمه‌ت له‌ نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌دگارتان باوه‌رناکه‌ن؟
ژنانی سپی چاوپه‌شن له‌ناو خیه‌وت وچا‌د‌ره‌کاندا ده‌رناچن.

یان ده‌فرمویت: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ
أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة: ۱۷).

واته: نیت هر‌یچ که‌سی نازانی چ‌پادا‌شتیکی گرنکیان بو
دا‌شا‌راوه‌ له‌هویه‌کانی خو‌شی وشادی چاوان و دل‌نارامی

له پاداشتی نهو کارانه دا نه نجامیانداون و خویان بو ماندوو کردوو.

ههروه ها دهه رمویت : ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (یونس: ۲۶).

واته: بو نه وانهش چاکه ده کهن پاداشتی زوړچاک و به هشت ههیه و زیاده له وهش دیتنی پرووی پیروژی خوی میهره بان و ته ماشاکرنی، توژو غوبارو سه رشوړی له دهه و چاویان نانیشی هه رچونی له دهه و چاوی دوزه خیه کان ده نیشی نه وانه یاران به هشتن و به هه تاهه تاییش تییدا ده میننه وه ولییده رناچن.

خویننه رانی به ریژ: نایهت و فهرمایشتی خوی کار جوان سه بارهت به وه سف و باسی به هشت زوړن و له قورثانه کهیدا له زوړ شویندا باسی فهرمووه، که هه ر له قورثان ده کهوی گوزارشت له وها شوینیکی به چاو نه بینراویکات و بیهیښته پیش چاو، ته نانهت و ورده کاریه کانیشی باس ده کات، له توانای

هیچ کەسیکدا نیه بهو جوانیه باسی لێوه بکات هەرچهنده زیرهك و به تواناش بیټ و رهوانگۆش بیټ، بۆیه ئیمهش زیاتر په نامان بردۆته بهر قورئان بۆ ئهو مه بهسته.

ئێستاش دێینه خزمهت فەرمووده کانی پیغه مبهەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی به ههشتمان بۆ بکات، ئهو پیغه مبههری که به ههشتی به چاوی خۆی بینیهو زانترین که سه بهو باسه، خوای گهوره بمانگیرێ له سهرنشینانی به ههشت.

ئه بهو هه ره ره زای خوای لێ بێ ده فەرمویت: وتمان ئه ی پیغه مبههری خوا باسی به ههشت و دیواره کانیمان بۆ بکه، ئه ویش فەرمووی:

((لَبَنَةٌ ذَمَبٍ وَلَبَنَةٌ فِضَّةٍ ، وَمِلَاطُهَا الْمِسْكُ ، وَحَصَاؤُهَا الذُّلُّوُ وَالْيَاقُوتُ ، وَثَرَابُهَا الرِّعْفَرَانُ ، مَنْ يَدْخُلُهَا يَنْعَمُ وَلَا يَأْسُ ، وَيَخْلُدُ وَلَا يَمُوتُ ، لَا تَبْلَى ثِيَابُهُ وَلَا يَفْنَى شَبَابُهُ)) [رواه احمد والترمذی].

واته: خشتیکی ئالتونه و خشتیکی زیوه، خۆله که ی میسکه، بهردو چهو که ی مرواری و یاقوته، تۆزه که ی زه عفهرانه،

نه‌وی بجیته ناویه وه خوشحال و خوشگوزدران ده‌بی وهه‌رگیز
بیزارنابی، وه به‌هه‌میشه‌یی ده‌مینیتته‌وه وزیندوه و نامریت،
جلویه‌رگه‌کی کون نابی و گه‌نجیته‌کی ناروات.

(خالد)ی کوری (عمیر العدوی) ده‌لی: (عوتبه)ی کوری
(غزوان) (خوای لی رازی بیت) و تاریکی بو‌داین، سوپاس و
ستایشی خوای کرد و پاشان فه‌رمووی: ((أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ الدُّنْيَا
قَدْ أَذْنَتْ بَصْرَمَ، وَوَلَّتْ حَذَاءَ، وَلَمْ يَبْقَ مِنْهَا إِلَّا صُبَابَةٌ
كَصُبَابَةِ الْإِنَاءِ يَتَصَابُهَا صَاحِبُهَا، وَإِنَّكُمْ مُنْتَقِلُونَ مِنْهَا إِلَى دَارٍ
لَا زَوَالَ لَهَا، فَانْتَقِلُوا بِخَيْرٍ مَا بِحَضْرَتِكُمْ، وَلَقَدْ ذُكِّرَ لَنَا أَنَّ مَا
بَيْنَ مِصْرَاعَيْنِ مِنْ مَصَارِيعِ الْجَنَّةِ مَسِيرَةُ أَرْبَعِينَ سَنَةً، وَلَيَاتَيْنِ
عَلَيْهَا يَوْمٌ وَهُوَ كَطِيزٍ مِنَ الرَّحَامِ)) (رواه مسلم).

واته: له‌پاشان بزائن که دنیا تازه بریاری خوا حافیزی داوه‌و،
پشت پیی لیئه‌ل‌کردووه، نه‌وی لیی ماوه‌ته‌وه وه‌ک چۆره
ئاویک وایه له‌قاییکدا، که‌خاوه‌نه‌کی بیرپژیت، بزائن که‌نیوه
ده‌گوێزنه‌وه به‌ره‌و خانه‌یه‌ک که‌ته‌واو بوونی نیه، که‌وابوو

به چاکترین توویشووه به جیبیلن، چونکه نیمه بزمان
باسکراوه که نیوانی هردوو لاشیپانی دهروازهی به هشت چل
سال رپییه، له گهل نهویشدا رپوژیک دیت جمه دیت له
عهشامدا.

وله سه هلی کوری سه عده وه ده گیرپته وه ده لیت: پیغه مبهری
خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ((فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِيَةُ
أَبْوَابٍ، فِيهَا بَابٌ يُسَمَّى الرِّيَّانَ، لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا
الصَّائِمُونَ)) [متفق علیه] واته: به هشت هشت ده رگای ههیه،
ده رگایه کی پیی ده وتری ره یان ته نها رزوووه وانان پیتدا ده وونه
ژوووه.

وه نه بوهوره یرد ده گیرپته وه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللّٰهُ
لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ ، بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللّٰهَ فَاسْأَلُوهُ الْبَرْدُوسَ ، فَإِنَّهُ وَسَطُ الْجَنَّةِ
وَأَعْلَى الْجَنَّةِ ، مِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ)) [رواه
البخاری]

واته: به‌هشت سهد پله‌یه خوی گه‌وره ناماده‌ی کردووه بۆ تی‌کۆشه‌رانی ری‌بازه‌که‌ی، نی‌وان دوو پله وه‌کو نی‌وان ناسمان وزه‌وی وایه، جا نه‌گه‌ر داواتان له‌خواکرد شه‌وا دا‌وا‌ی فیرده‌وسی لی بکه‌ن چونکه شه‌وه به‌رزترین ولوتکه‌ی به‌هسته پرووباره‌کانی به‌هشتیش له‌ویوه سه‌رچاوه‌ده‌گرن وه‌له‌ده‌قولین و سه‌روه‌هیشی عه‌رشی خوی په‌روه‌ردگاره.

وه‌له نه‌بی سه‌عیده‌وه (رضی الله عنه) ده‌لیت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: ((إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْعَرْفِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا تَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ الدَّرِّيَّ الْعَابِرَ مِنَ الْأُفُقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوِ الْمَغْرِبِ، لِيَتَفَاضَلَ مَا بَيْنَهُمْ)).
 قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ، لَا يَلُغُهَا غَيْرُهُمْ؟
 قَالَ: (بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، رِجَالٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَلُّوا الْمُرْسَلِينَ)). [صحیح مسلم]

واته: به‌هشتیه‌کان با‌له‌خانه نشینه‌کانی سه‌رو خۆیان ده‌بینن. {هه‌ره‌ك چۆن نی‌وه شه‌وه نه‌ستیره‌ دره‌وشاوه ده‌بینن كه

له ناسۆی خۆر ههڵات بهر و ئاوابوون ده چیت، له بهر بهرزوبلندی پلهی نهوان له مانیت. وتیان: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ته مه پله و پایه ی پیغه مبهرا نه جگه لهوان کهس پیتی ناگات؟ فهرمووی: (به لئی سویند بهو کهسه ی گیانی منی به دهسته پیاوانیکن باوهریان به خوا هیناوه و پیغه مبهرا نیان به راست زانیوه {پیشان ده گهن}.

وه ههروهها نه بی مالکی نه شعهری ده لیت: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ غُرَفًا يُرَى ظَاهِرُهَا مِنْ بَاطِنِهَا ، وَ بَاطِنُهَا مِنْ ظَاهِرُهَا ، أَعَدَّهَا اللّٰهُ لِمَنْ : أَطْعَمَ الطَّعَامَ ، وَأَدَامَ الصِّيَامَ ، وَصَلَّى بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامَ)) (رواه الترمذي عن علي وصححه الألباني).

واته: له بههشتدا ژوورگه لیت هه ن له دیوی ناوه وهیه وه دهروه ی دیاره وه له دهروه ی شه وه ناوه وه ی دیاره خوی گه وه ناماده ی کردوه بو نهوانه ی که خواردن ده دن و پۆژوو ده گرن وشه و نوێژ ده گهن له کاتی کهدا خه لکی خه وتوون.

وله (أبو موسى) (خوای لی رازی بیت) ده لیت:
 پیغمبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی :
 ((فِي الْجَنَّةِ حَيْمَةٌ مِنْ لَوْلُؤَةٍ مُجَوَّفَةٍ، عَرْضُهَا سِتُونَ مِيلًا، فِي
 كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ مَا يَرَوْنَ الْآخِرِينَ، يَطُوفُ عَلَيْهِمُ
 الْمُؤْمِنُونَ)). [متفق علیه]

واته : (له به هشتا ختوه تیک هدیله له مرواری ناو بوش،
 پانیله که ی شست میله، له هر سوچی کیدا هاوسه ریکی
 تیدایه، نهوانی دیکه نابینن، پروادار به سه ریاندا ده گهریت).
 له صحیحی موسلمدا هاتوو که نه بوهوره یره (خوای لی
 رازی بیت) ده لیت: پیغمبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 فهرموویه تی :

((أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ
 الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ عَلَى أَشَدِّ نَجَمٍ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً، ثُمَّ
 هُمْ بَعْدَ ذَلِكَ مَنَازِلُ، لَا يَتَعَوَّطُونَ وَلَا يُولُونَ، وَلَا يَمْتَحِطُونَ
 وَلَا يَزُقُونَ، أَمْشَاطُهُمُ الذَّهَبُ، وَمَحَامِرُهُمُ الْاَلُوءَةُ، وَرَشْحُهُمُ

الْمِسْكُ، أَخْلَقَهُمْ عَلَى خُلُقٍ رَجُلٍ وَاحِدٍ، عَلَى طُولِ أَبْيِهِمْ
آدَمَ سِتُونَ ذِرَاعًا)).

له گيڙپانه‌ويه کي ترډا بهم شيويه هاتووه : ((لا اخْتِلَافَ
بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ، قُلُوبُهُمْ قَلْبٌ وَاحِدٌ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً
وَعَشِيًّا)) له گيڙپانه‌ويه کي ترډا ((وأزواجهم الحور العين))

واته : (أبو هريره) (پازی خوای لی پازی بیت) ده‌لای:
پیغه مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (یه که مین
کومه‌ل له نومه تم که ده‌چنه به‌دهشته‌وه، له‌سهر شیوه‌ی
مانگی شه‌وی چوارده‌ن، له‌پاشان نه‌وانه‌ی له دوايانه‌وه دین
له‌سهر شیوه‌ی پرشنگدارترین نه‌ستیره‌ن له ناسمانا، نه‌وانه‌ی
دوای نه‌وانیش چند پله‌یه کن، نه‌میز ده‌که‌ن و نه پیسایي و،
نه چلمیان هدی و نه به‌لغم، شانیه‌یان له زیړه و، بخوردانیان
دار عوده، ناره‌قیان میسکه، خوورپه‌شتیان یه‌ک خوورپه‌شته
له‌سهر بالای باوکه ناده‌میان شه‌ست مه‌ترن).

هدهدها له هه مان سه رچاوه دا له جابره وه، پیغه مبهری خوا
 (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهه رمویت : ((إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ
 فِيهَا ، وَيَشْرَبُونَ ، وَلَا يَتَقَلَّبُونَ ، وَلَا يَتَمَخَّطُونَ ، وَلَا يَبُولُونَ
 " قَالَ : فَمَا بَالُ الطَّعَامِ ؟ قَالَ : " جُشَاءٌ وَرَشْحٌ كَرَشْحِ
 الْمِسْكِ ، يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالتَّحْمِيدَ ، كَمَا تُلْهَمُونَ النَّفْسَ))
 واته : (به رده وام به هه شتیه کان له به هه شتا ده خون و
 ده خون وه، نه پیسای ده کهن نه چلمیان ههیه و، نه میز
 ده کهن، به لکو پاشه روکی خواردنیان جوړه قرینه هه که بوئی
 هه له بوئی میسک ده چیت. سوپاس و ستایشی خوا ده کهن
 وهك چۆن ئیوه هه ناسه ده دهه)).

وه له زهیدی کوری نه رقه مه وه، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهه رمویت : ((وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ أَحَدَهُمْ
 (أَهْلَ الْجَنَّةِ) لَيُعْطَى قُوَّةَ مِائَةِ رَجُلٍ فِي الْأَكْلِ وَالشَّرْبِ وَالْجِمَاعِ
 وَالشَّهْوَةِ ، تَكُونُ حَاجَةً أَحَدِهِمْ رَشْحًا يَفِيضُ مِنْ جُلُودِهِمْ كَرَشْحِ
 الْمِسْكِ فَيُضْمِرُ بَطْنُهُ)) . [أخرجه أحمد والنسائي ، قال المنذري في الترغيب والترهيب
 رواه محتج بهم ، في الصحيح ، ورواه الطبراني بإسناد صحيح وابن حبان في صحيحه والحاكم]

واته: سویند بهو کهسهی که نه فسی محمدی به دهسته
 ههیه کیك له بههشتیه کان هیژوتوانای سه د پیاوی پی
 ده دریت له خواردن و خواردنه وه جیماع و ناره زوو، وه
 پاشه پژی ههیه کیکیان له شیوهی ناره قکردنه وه له پیستدا
 ده ده چیت وه کو بونی میسک و ورگیشی خالی ده بیت.

وه له نه سه وه (پازی خوی لی پازی بیت)، پیغه مبهری خوا
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده نه رمویت: ((لَقَابُ قَوْسٍ أَحَدِكُمْ ،
 أَوْ مَوْضِعُ قَدَمٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَلَوْ أَنَّ امْرَأَةً
 مِنْ نِسَاءِ الْجَنَّةِ أَطْلَعَتْ إِلَى الْأَرْضِ لَأَضَاعَتْ مَا بَيْنَهُمَا وَلَمَلَّتْ
 مَا بَيْنَهُمَا رِيحًا وَلَنَصِيفُهَا)) (عَنِ الْخِمَارِ) خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا
 فِيهَا)) [البخاري]

واته: شوینیك نه وه نه دهی دووری نی، ان هه ردوو سهری
 که وانه کانتان، یان شوینی نه وه نه دهی پیتان له بههشتدا
 چاکتره له دنیا و نه وهیش که تییدایه، وه نه گهر ناره تیک
 له ناره ته کانی بههشت سهیری سه زهوی بکات نیوان

هردو کیانی روناک ده کرده و ده پری ده کرد له بونی خوش ، و سه رپوشه که شی چاکتره له هه موو دونیاو نه وهش که تییدایه .
وه له نه نه سه وه رازی خوا ی لی رازی بیّت، پیغه مبهری خوا
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت:

((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَسُوقًا يَأْتُونَهَا كُلُّ جُمُعَةٍ، فَتَهُبُّ رِيحُ الشَّمَالِ
فَتَحْثُو فِي وُجُوهِهِمْ وَيَتَابِعُهُمْ، فَيَزِدُّونَ حُسْنًا وَجَمَالًا،
فَيَرْجِعُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ فَيَقُولُونَ لَهُمْ : وَاللّٰهِ لَقَدْ اَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا
حُسْنًا وَجَمَالًا، فَيَقُولُونَ: وَأَنْتُمْ وَاللّٰهِ لَقَدْ اَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا
وَجَمَالًا)) [رواه المسلم].

واته: له به هه شتدا بازارێك ههیه به هه شتیه کان هه موو رۆژانی
هه یینهك بۆی ده چن بای باکوور ده دات له ده م
و چاو که لوبه له کانیان به هۆیه وه جوانی و شۆخ و شه نگیان
زیاتر ده بیّت، جا که ده گه رپه نه وه بۆلای هاوسه ره کانیان پێیان
ده لێن؛ سویند به خوا دوا ی ئیمه جوانیتان زۆر تر به وه،

نه مانیش به هه مان شیوه به وان ده لێن: سویند به خوا نیوهش
جوانی و شوخ و شهنگیتان زیادی کردوه.

له هه مان سه رچاوه، له نه بی سه عیده وه، پیغه مبهری خوا
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموی: ((إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ
يُنَادِي مُنَادٍ: إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَصِحُّوا فَلَا تَسْقُمُوا أَبَدًا وَإِنَّ لَكُمْ
أَنْ تَحْيُوا فَلَا تَمُوتُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَشْبُوا فَلَا تَهْرُمُوا
أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَنْعَمُوا فَلَا تَبْأَسُوا أَبَدًا وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ
عَزَّ وَجَلَّ ﴿وَتُودُوا أَنْ تُلَكُمُ الْجَنَّةُ أَوْ رِثْمُهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ﴾ | الأعراف: ٤٣ |.

واته: کاتی که نه هلی به ههشت ده رونه به ههشت بانگه ریک
بانگ ده کات و ده لیت: نهی به ههشتیه کان نیت له به ههشتدا
لهش ساغن و هه رگیز نه خوش ناکه ون وه زیندوون و هه رگیز
نامر و هه همیشه گه نجن و هه رگیز پیرولاواز نابن و هه همیشه
له خوشحالیدان و هه رگیز بیتزار نابن، نه مهش فه رمووده ی خوی
په روه ردگاره که ده فه رمویت: جا که به ههشت ده بینن له لایهن

فریشته گانه وه بانگ ده کرین و پیان ده گوتری نهم به هه شته
ته وه بوو که به لیتان پیدرابوو و ته مپو به هوئی ته و کارو کرده وه
چا گانه وه له دنیا دا نه نجامتان دان پیتان دراو بوونه خاوه نی.

وه له بوخاری و موسلیمدا هاتوو له نه بوهورهیره وه،
پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی :

((قَالَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ : اُعِدَّدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ
رَأَتْ ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ ، وَاَقْرَعُوا
اِنْ شِئْتُمْ قَوْلَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ
قُرَّةِ اَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [السجدة: ١٧].

واته: خوای گه ووه ده فهرمویت: به هه شتی کم بو به نده
چا که کانم ناماده کردوو که به چاو نه بیستراوه و به گوی
نه بیستراوه و به دللی هیچ که سیشدا نه هاتوو، نه گهر ویستان
نهم نایه ته بخویننه وه تیر هیچ که سیك نازانی چ پاداشتیکی
گرنگیان بو دشاراو له دویه کانی خویش و شادی چاو و دل.

نارامی له‌پاداشتی نه‌و کارانه‌دا نه‌نجامیان داوون و خوځانیان بو ماندوو کردوو. ﴿

وَه لَه‌صوه‌یه‌وه په‌زای خوای لی بی، پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: ((إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، نَادَى مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، إِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَوْعِدًا يُرِيدُ أَنْ يُنْجِزَ كُمُوهُ. فَيَقُولُونَ: مَا هُوَ؟ أَلَمْ يُثْقَلْ مَوَازِينُنَا، وَبُيِّضَ وُجُوهُنَا، وَيُدْخِلُنَا الْجَنَّةَ، وَيُزَحِّزَنَا عَنِ النَّارِ؟ قَالَ فَيُكْشَفُ هُمْ الْحِجَابَ فَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ، فَوَاللَّهِ مَا أَعْطَاهُمُ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبُّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْهِ وَلَا أَقَرَّ لَأَعْيُنِهِمْ مِنْهُ)) [رواه مسلم].

واته: کاتیک که به‌هشتیه‌کان ددینه به‌هشته‌وه، بانگه‌ریک بانگ ده‌کات و ده‌لیت: نه‌ی به‌هشتیه‌کان! په‌یمانیکتان لای خواهه‌یه نه‌یه‌وی بۆتانی جی به‌جی بکات، نه‌وانیش ده‌لین: نه‌وه چی بیت؟ مه‌گه‌ر خوا ته‌رازووی چاکه‌کاغانی قورس نه‌کردوو و پرومانی سپی نه‌کردوو و له‌ئاگری دۆزه‌خیش قوتارمانی نه‌کردوو؟ نه‌فسه‌رموی: خوای گه‌وره په‌رده‌و حجاب‌ه‌که لاده‌بات و نه‌وانیش سه‌یری خوای گه‌وره

ده کهن، سویند به خوا هیچ شتیکیان پینه دراوه نه و ندهی نه و
سهیر کردنه یان بو خوی پروهردگار خوش و ناسووده بیت
به لایانه و خوشبهختیان بکات.

و له فەرمووده کە ی نه بو سعیدی خودریدا رهزای خوی لی
بی هاتوه، که خوی پروهردگار به به هشتیه کان ده فەرمویت
: ((أَحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي ، فَلَا أُسَخِّطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا))
واته: په زامه ندی منتان بو حه لال بووه ئیتر هه رگیز لیان
تور دنابم.

اللهم ارزقنا الخلد في جناتك، وأحل علينا فيها رضوانك، وارزقنا
لذة النظر إلى وجهك والشوق إلى لقائك من غير ضراءٍ مضمرةٍ
ولا فتنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللهم صلِّ وسلم وبارك على عبدك ورسولك
محمدٍ وعلى آله وأصحابه أجمعين.

بهشی دووهم

ئاكار و سيفاتى
بهه شتیه كان

خوینهرانی به ریزو یه کخوابه رست نه وهی له سهره تاوه تا
 ئیستا خویندانه وهو بهرچاوتان کهوت بریتی بوو له وه سفی
 به هشت و خوشی و دیمه نه بی وینه و دلرفینه کانی، سویند
 به خوا شایسته و شایه نی نه وهیه که کاری بۆبکری و کوششی
 له پیناودا بکری، وکی برکیی بۆبکری، جا نه گهر پرسیار
 بکهی له ریگه و شیوازو ریچکهی گه یشتن بهو به هشته، نهوا
 خوای میهره بان له قورئانه پیروزه کهی دا باسی فهرمووه
 بۆمان و ده فهرمویت :

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
 وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳) الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ
 وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ
 الْمُحْسِنِينَ (۱۳۴) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ
 إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (آل
 عمران).

واته: پهله و چه سپانی بکهن بۆ کردنی نهوشتانه نهبنه هوئی
 لیبوردنی پهروهرد گارتان وچوونه بههشتیکی فراوانی واوه
 که: ههر پانتاییه کهی بهئندازهی ئاسمانه کان وزهویه که
 ناماده کراوه بۆ پارێزکاران، که سیفاته کانیان نهمانیه:
 لهخۆشی و ناخۆشی و بوون و نهبووندا ئهوان دارایی ده بهخشن
 وړق و غهزه بی خۆیان له کاتی توورپیدا دهخۆنهوه و کاری
 پیناکه و لهههلهی مهردم خۆش دهبن و تۆله ناسینن خواش
 خیرخوازانی خۆشدهویت، ههر که کاریکی دزیوو ناشرین بکهن
 واته گوناھیک ئه نجام بدهن یان ستهم له خۆیان بکهن واته
 گوناھی بچوک بکهن بهتالووکه و پهله یادی خوا ده که نهوه و
 داوای لیبوردن له گوناھه کانیان ده کهن جا ده بی بیجگه له خوا
 کی تاوان و گوناھ بیوشی؟ جا ئه وانه له سهر تاوان و گوناھی که
 زانیویانه ههلهیه سوور و بهردهوام نین.

ئه و دی له م ئایه ته دا باسکرا چهند سیفیه و ئاکاریکی
ئه هلی به ههشت بو، و له خواره وه به روونی دیاریان
ده کهین:

سیفیه تی یه کهم: ﴿الْمُتَّقِينَ﴾ واته: خۆپاریزه ران یان
پاریزکاران، نهوانه ی خۆیان له خهشم و سزای خوا ده پاریزن،
ئه وهش به دروستکردنی بهر بهست و قه لغانیک ده بیست له نیتوان
خۆیان و سزاو رقی خوادا له کاتی کدا ئه و بهر بهسته دروست
ده بیست به: جینه جی کردنی نهوانه ی فهرمانیان پیکراوه و ه که
گوپرایه لیه که بو خواو پاشان به چاوه پروانی پاداشته وه، و
دوور کهوتنه وه له نهوانه ی که نه هیان لیکراوه دیسان و ه که
گوپرایه لیه که بو خواو ترسیک له سزاوتوله ی خوا.

سیفیه تی دووهم: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾
ئهوانه جوړه کهسانیکن که مال ده به خشن به و شیوازه ی که
داخوازیان لیکراوه تییدا له زه کات و سه ده قات و به خشه کانی
تر بو نهوانه ی که مافیان به سه ریانه وه هیه، و ه که به خشی

له کاتی جیهادو تیځو شانداو ریځا کانی تری خیر که له خوښی و ناخوښیدا ده به خشن، له کاتی خوښی و به خته وهریدا وایان لی ناکات که مال و سامانیان خوښ بویت و به ره و په زیلی و ده سگریزی بیانات بو نه وهی زیاد بکات، و له کاتی ناخوښی و تنگانه شدا وایان لی نایهت که دهستی پیوه بگرن و له ترسی نه وهی نه و ده پویستیان پیی بکه ویت بویه نه بیه خشن.

سيفه تی سییه م: ﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ﴾ نه وانه که خوښان ده گرن له کاتی تور و بوونیاندا سته م ناکه ن و ده سدریژی ناکه نه سهر که سانی به زان به ریان له و ساتانه دا، به لکو به نارامن و خور اگرن.

سيفه تی چواره م: (وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ) نه وانه ی که له و خه لکانه خوښ ده بن که سته میشیان لیان کردووه و دهستی نار وایان بو دریژ کردوون، بو مافی خوښان توله ناسینن له کاتی کدا توانیشیان هیه (له بیده سه لاتی دانیه) چونکه

کاتیڤ که خوی میهره بان چاکه کارانی خو شده ویت واته
 لیبوردن و به خشینیک که چاکه بیت و شوینی نه و بگریته وه،
 نه که لیبوردنیک که بیته هوی زیاده رق و قین و دل ساردی
 دروست کردن. هر له بهر نه وهیه که خوی به سوز و بالاده ست
 ده فرمویت ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ (التوری: ۴۰).
 واته: نه و که سهی لیخوشبوونی سه بیت و چا و پوشی و
 چاکسازی بکات، نه وه پاداشتی لای خرایه، به راستی خوا
 سته مکارانی خوش ناویت...

سیفه تی بینجه م: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ فاحشه نه و
 تاوانانهیه که زور ناشیرین و قیزه و نری که نه واندهش تاوانه
 گه وره کانن، وه که: کوشتنی که سیکی سی تاوان به ناهه ق،
 نازاردانی دایک و باوک، خواردنی رپیا، خواردنی مالی هه تیو،
 پشت هه لکردن له جه نگدا، زیند: اوین پیسی، دزی
 و هاوشیوه کانی. به لام سته م کردن له ننه (وه کو له نایه ته که دا

هاتوو (ئهوا گشتگیرتره تاوانی بچوک وگه ورهش ده گریته وه، جا بۆیه که سیڤ که تاوانیڤ که نه نجام ده دات بیری گه ورهیی وبلندی نهو خواجه ده کاته وه که سه ریچی به رانبه رکردوو، بۆیه ترس و بیم دایده گریته، وه بیری ره حم و به زهیی و میهره بانی نهو ده کاته وه ده ست ده کات به ههول و کوشش لهو پیناوه دا وهۆکاره کانی ده گریته بهر و داواي لیخوشبوون و سپرینه وهی تاوانه کانیان له خوا ده کهن، کهم وهش به داپۆشینی و سزانه دانیان له سه ری، وه داوا له هیچ که سیڤی تر نا کهن بۆ نهو مه به سه چونکه ته نهها خوا ده سه لاتی نه وهی ههیه و له توانایدا ههیه بۆیه پروو لهو ده کهن.

سيفه تي شه شه م: ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واته بهردهوام نابن له سه ر تاوان و گوناها، له کاتیڤ کدا ده زانن که نهوه تاوانه و سه ختی سزاوتۆلهی خواش ده زانن و په حم و نزیکي لیخوشبوونی خواش ده زانن بۆیه واز دینن و زووده ست هه لده گرن و پروو ده که نه تۆبه و په شیمانی، سووربوون

و بهرده وامی له سهر تاوان له گهل زانینی نهو خالانهی
 که باسکران تاوانه بچوو که کان ده کات به گه وره و بکه ره که ی
 تووشی نه ههلهتی و به ده ختی ده کات. بویه کاتی خویهتی
 به راستی ههول به دین نهو سیفه ته جوانانه له خوماندا
 به رجهسته بکهین و خومانی پی برازینینه وه، چونکه سویند
 به خوا دونیا مان بو ده کاته به ههشت و سهریشمان له به ههشتی
 نهو دونیا وه ده ده کات، جا که وابی تایا مافی خوی نیه که
 خومان وایبکهین؟ به ریزان با خه می قیامه تمان هه بی چهنکه
 نهو به ره و ئیمه و ئیمه ش به ره و نهو ده رۆین، پیش
 ههزار و چواسه دو بیسه سال خوا فهرمویه تی قیامهت نزیکه و
 نزیکیش بوته وه، نهی ئیستا؟ خوشه ویله تان که سمان نازانین
 که ی ده مرین به ده ده زانین که ده مرین ده زانین زیندویش
 ده کرینینه وه، جا که گهر نهو زانینه سوودمان پی نه گه یه نیت
 نهو به دلنیا ییه وه زیانی ههیه بومان .

خوای گه وره له نایه تیکی به پیزی تردا هر سه بارهت
به م باسه گرنگه ده فرمویت :

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ
(۲) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (۳) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
فَاعِلُونَ (۴) وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (۵) إِلَّا عَلَى
أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۶) فَمَنْ
أَبْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (۷) وَالَّذِينَ هُمْ
لَأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ (۸) وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ (۹) أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ (۱۰) الَّذِينَ يَرِثُونَ
الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (المؤمنون).

واته: به راستی خه لکانی خاوهن نیمان و برپادار سه رکه وتوو
رزگارن، چونکه خاوهنی نه م سیفته به رزانهن: نهوانه ن کله
نوێژه کانیاندا خوشکین و ملکه چن و هه رده م به ترسه وه
نوێژته کهن و به رانبهر به خوا ته هلی شه رمن، نهوانه شن کله
به رانبهر کار و کرداری پر و پووچ و شتی بی ماناو بی سوود پروو

هەلەدەسورپینن پشت هەلەدەکن، وە ئەوانە بەهەژارو بی ئەویان
 زەکات دەدەن، وە پارێزەری داوینیانن، خۆیان لەهەموو
 پێگەیه کی یاساغ و ناسەرعی دەپارێزن وەلە جی بەجێکردنی
 ئارەزووەکانیان خۆراگرن، مەگەر لەگەڵ ھاوسەری خۆیان یان
 لەگەڵ کەنیزانیان (ئەوانە ی مولکی خۆیانن) جا بێگومان
 لەو پێیەو لەو کراوانب و لییان ناگیرێ، ئینجا هەرکەسی
 لەغەیری ئەو پێگایەو هەول بدا بۆ جی بەجێکردنی ئارەزووی
 خۆی وەک زینا و نێریازی... ئەو جۆرە کەسانە ئەو پەفتاریان
 بیست دەست درێژکەرو سنوور بەزینی لەئەندازە بەدەرن،
 ئەوانەش کە چاودێرو راگری سپاردەوبەلێن و پەیتانی خۆیانن،
 وە ئەوانەش کە لەسەر نوێژەکانیان دەوامکارن وەیانپارێزن،
 تەمەلێان تیدا ناکەن و نایانفەوتینن و لەکاتی خۆیاندا بەتەواوی
 پایە و مەرجەکانیەو جێبەجێیان دەکەن، هەر ئەوانەن
 میراتگران و خاوەنی بەهەشت، ئەوانە ی دەبنە خاوەنی (فێردەوس)
 بەهەشتی بلند و بەمیرات تەببەن، بەهەتاهەشیش تێیدا
 تەمێننەو.

نهم نایه ته پیروژه چند سیفاتیکی به دهشتیه کانمان بو باس
ده فرموی، و له خواروه به خال باسیان لیوه ده که یی بو نه وهی
بو خوینهری نیسلام ویست پروون بیست و خومانی پی
برازینینه وه.

سیفه تی یه که م: ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾ نه وانه ی که بروایان هی ناوه
به خواو به هه موو نهو شتانه ی که ده بیت باوه ری پی بهیتریت
له فریشته و په رتوو که ناسمانیه کان و پیغه مبه ران و پروژی دواپی
وقه زاقه دهر (خیر و شه ری)، باوه رپان بهو شتانه هیه به باوه ری ک
که وه رپان گرتوو و رازین لیتی و ملکه چن بوی به کردار و گوفتار.
سیفه تی دووهم: ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾
دلپان تاماده یه له نویژداو نه نداده کانی جهسته شیان نارام و نی
جوولنه، ههست به وه ده که ن که له نویژه کانپاندا و هه ستان
به پیوه به ران بهر خیرای گه وره و میهره بان به فدرمایست
و گوفتاری پیروزی خوی قسمی له گه لدا ده که ن و به زیکروپ
نهو لیتی نریک ده بنه وه، و به دوعا و پارانه وه په نای پی ده بن، به
به دل و ناخ و جهسته وه نه وانه خاشعن و بیرپان لای نویژه کانپانه

سيفه تی سیهه م: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾.

(لهغو) بریتیه له هه موو ووته وکرداریکی بی سوودوبی که لک، نهوان له مانه دوورن وته نانهت هه ر کۆرومه جلسیک له غویشی تیدا بکریت نهوان خۆیانی لی ده پارێزن و به شداری تیدا ناکه ن له بهر هیممهت به رزی و زۆر سووربوونیان له سه ر چاکه کاری بۆیه کاتی به نرخی خۆیان له و شتانه دا به سه ر نابه ن و نابه و تینن، ههروه کو چۆن نوێژه کانیان به خشوع ده پارێزن به هه مان شیوه یش کاته کانیان له له ناوچوون ده پارێزن، نه گه ر نهوانه خۆیان له شتی پپارێزن که سوودی تیدا نه بیته نهوا به دلنیا ییه وه خۆیان له شتانی که ده پارێزن که زه ره روزیانی تیدایه .

سيفه تی چواره م: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾ نهوانه

زه کاتی ماله که یان به شیوه یه کی جوان ده رده که ن، بی نه وه ی زۆر له خۆیان بکه ن و به دل گرانی وه نه و په رستشه نه نجام به دن، به لکو به پروگه شی و به خۆ حالیه وه مافی هه ژارونه دارانی لیده رده که ن.

سیفہ تی پینجہم: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَافِظُونَ﴾ (۵)
 إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ
 نهانہی داوینی خویان پاک رادہ گرن و دہ پیاریزن لہ ہر
 کار و کرداریکی قیزہونی ناشہرعی و ہک زینا و نیازی، چونکہ
 سہریچی خوی تیدایہ و دارمانی رہوشتی و کومہ لگایہ،
 و ہ ہر وہا چاویشیان لہ نہ زہر کردن و تیروانین بو نامہ حرہم
 دہ پاریزن و دہستیان لہ بہرکہ و تن ولیدانی جہستہی نامہ حرہم
 دہ پاریزن، و ہ زوریک لہ زانایان نہم ثایہ تہ دہ کہ نہ بہ لگہ لہ سہر
 حرہم بوونی ناوہیٹانہوہ بہ دہست، چونکہ نہوہ بہ کارہیٹانی
 داوینہ لہ جگہ لہ خیزان و کہ نیزہ کدا.

سیفہ تی شہ شہم: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ﴾
 نہمانہت نہوہیہ کہ کرداریک یان گوشتاریک
 بہر اسپاردہ بزانیٹ، جا نہوہی بہ نہیٹنی قسہیہ کی لاتکرد
 نہوا توئی پاسپاردوہ، و نہوہی کاریکی نہ نجامدا لہ لات و پیی
 ناخوش بوو کہ خہ لک پیی بزانیٹ نہوا توئی بہ جیتی

باوهرداناوه، وههوهی شتیکی لادانای له بهر دهسپاکیت نهوا
توی به ئه مین ودهسپاک داناهه، وههروهه ها نهو په یاننامه و
گریبه ست ونه زرانهش ده گریته وه له نیوانی خه لکیدا که نه نجام
دهدریت. هه ربویه به هه شتییه کان نه مانه تی نیوان خویان وخواو
خویان و خه لکی ده پاریزن.

سیفه تی دهوتهم: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ﴾ پاریزگاری ده کهن له نویژه کان له وهی بروت بیان
که و کورتی تییدا بکهن، نه وهش به وه ده بیته که له کاتی
خویدا نه نجام بدریت و به شیویه کی دروست و تهواو سارج
وپایه پئویستییه کانی به جی بهیتریت.

خویره ری چاکه خواز: خوی په روهردگار له قورئانه که پا له
زور شوینی تردا باسی سیفاتی به هه شتییه کانی کردوه بیوهان
وبه جوانترین و تهواوترین شیواز باسی فرمووه، به لام نه وهی
باسکران له سیفه ته هه ره گرنه و زور په یوهسته کانه به ده شتی
به هه شتییه وه، به شیویه که هه ریه که له وانه له تهواو که ریه دهانی

نیمانه و کهم و کورتی تییدا کهم و کورتیه له نیمان و باوهر، دهبا
پیگه وه کو مه لگه یه کی به هشتی پیک بهینین بو نه وهی ژیا نی
دونیامان وینه ی به هشت بیت و دوور بیت له ههر سیفاتیک ی
نائیسلامی و نامروژانه.

وا ئیستا دیننه خزمهت فهرمووده شیرینه کانی
پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی سیفات ی به هشتیمان
بو بکات:

له نه بو هورهیره وه (په زای خوی لی بی)، پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت: ((مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا
سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ)) [رواه مسلم].

واته: نه وهی ریگه یه ک بگریته بهر بو به دهسته ینانی زانست
نه وا خوی گه ور: ریگه ی چوونه به هشتی ناسان ده کات.

له هه مان سه رچار ده دا دیسان پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
ده فهرمویت: ((أَنَا أَذْلَكُكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ
بِهِ الدَّرَجَاتِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضْوءِ

عَلَى الْمَكَارِهِ وَكَثْرَةِ الْخَطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَانْتِظَارِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ)) [رواه مُسْلِم] واته: نایا هه و التان پی بدهم سه بارهت به شتیک که تاوانی پی ده سرپریتته وه و پله و پاییه ی پی به رزده بیته وه؟ و تیان به لئی نه ی پیغه مبهری خوا، نه ویش فرمووی: ده ستونویژگرتن به تیروته سه لئی و به ته واوی له کاتی بوونی نه زیهت و ناره حه تی ، و زور هه نگاونان بو مزگه وت و چاوه ری کردنی نویژ دوا ی نویژ.

له عومهری کوری خه تابه وه (ره زای خوا ی لی بی)، پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فیه سویت : ((مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ ، فَيُسْبِغُ الْوُضُوءَ ، ثُمَّ يَقُولُ : أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ)) [رواه مسلم] .

واته: هیچ به کیک له نیوه نیه که ده ستونویژ به جوانی بگریت و پاشان بلایت: شاهیدی ده دم که شیچ په ستر او یتک نیه

شایسته‌ی پرستن بیّت به حق جگه له الله و محمدیش بنده
و نیردرای خواجه، نهوا هشت دهرگاکه‌ی به هشتی بو
ده کریته‌وه و له ههر کامیه‌وه ویستی دهراته ژووره‌وه.

له عوسمانی کوری عه‌فانه‌وه (په‌زای خوای لی بی)،
پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فرمویت : ((مِنْ بَنِي
مَسْجِدًا يَتَغْنِي بِهِ وَجْهَ اللّٰهِ بَنَى اللّٰهُ لَهُ يَتًا فِي الْجَنَّةِ)) [متفق
عليه]

واته: نه‌وه‌ی مزگه‌وتیك دروست بکات ته‌نبا له‌پیناوی خوادا
نه‌وا خوای گه‌وره مالیکی له‌به‌هشت بو دروست ده‌کات.

له‌عوباده‌ی کوری صامته‌وه (په‌زای خرای لی بی)،
پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فرمویت : ((خَمْسُ
صَلَوَاتٍ كَتَبَهُنَّ اللّٰهُ عَلَى الْعِبَادِ فَمَنْ جَاءَ بِهِنَّ وَلَمْ يُضَيِّعْ
مِنْهُنَّ شَيْئًا اسْتِخْفَافًا بِحَقِّهِنَّ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا أَنْ يُدْخِلَهُ
الْجَنَّةَ)) [رواه الإمام أحمد و أبو داود والنسائي ، له طرق بقوى بعضها بعضاً]

واته: پینج نویژن نه‌وانه‌ی که خوای په‌روه‌دکار قه‌رزی کردون
له‌سهر بنده‌کانی، جا نه‌و که‌سه‌ی نه‌نجامیان بدات به ته‌واوی

و هیچیان لی نهفه و تیننّ به هوی بایه خپننه دانیان ، په یانی ده بیت لای خوی په روه ردگار که بیخاته به هشته وه .

له سه و بانه وه (په زای خوی لی بی) که پرسپاری له پیغه مبه ر(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد ده باره ی کرده وه یه که بیخاته به هشته وه ، نه ویش فهرمووی :

((عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةٌ)) [رواه مسلم] .

واته : نه گهر نه ته وئېجته به هشته وه نهوا زور سوجه بؤ خوا به ره (زور نه یزیکه) چونکه هیچ سوجه یه که نابیت بؤ خوا نیلا خوی گموره پله یه که به رزت ده کاته وه وه له و تاوانیکت له سر ده سریتته وه .

له نوم جه بیبه وه (په زای خوی لی بی) ، پیغه مبه ر(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت : ((مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَصْلِي لِلَّهِ تَعَالَى فِي كُلِّ يَوْمٍ اثْنَيْ عَشَرَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا غَيْرَ فَرِيضَةٍ إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ)) [رواه مسلم] .

واته: هیچ به‌ندهیهك نیه كه له هه‌موو پۆژێكدا دوازه ركات نوێژی سوننهت بكات جگه له‌فه‌رزه‌كان ئه‌وا خوا مالێكی له‌به‌هه‌شت بۆ دروست ده‌كات.

وه مه‌عازی كۆری جه‌به‌ل (په‌زای خوای لی بی) په‌رسیاری له پیغه‌مبه‌ر كرده‌و تی هه‌واڵم به‌ده‌ری سه‌باره‌ت به‌ كرده‌وه‌یه‌ك كه بمخاته به‌هه‌شته‌وه‌و دوورم بمخاته‌وه له ناگر، نه‌ویش فه‌رمووی:

((لَقَدْ سَأَلْتُ عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيْسَ عَلَى مَنْ يَسْرُهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، تَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا تَشْرِكَ بِهِ شَيْئًا، وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ الرَّمْضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ)) [رواه أحمد والترمذي وصححه].

واته: به‌پاستی په‌رسیارت له‌شتیكی گه‌وره كرده‌، وه ئاسانه بۆ كه‌سیك كه خوابۆی ئاسانی كرده‌بێت، خوابه‌رسته‌وه‌هاوبه‌شی بۆپیارمه‌ده‌، نوێژبكه‌و زه‌كات ده‌ربكه‌و پۆژووی په‌مه‌زان بگه‌ره‌و هه‌جی مالی خوایش بكه‌.

له سهلی کوری سه عده وه (په زای خوی لی بی)،
پیغه مبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرمویت: ((إِنْ فِي الْجَنَّةِ
بَابًا يُقَالُ لَهُ الرِّيَّانُ يَدْخُلُ مِنْهُ الصَّائِمُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَدْخُلُ
مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ)) [متفق علیه].

واته: له به هشتدا ده رگایه که هیه پیی ده وتریت په یان که
ته نها رږووه و انانی پیدا ده و نه ژووره وه که سی تری پیدا
ناچیته ژوور.

له ته بوهوره وه (په زای خوی لی بی)، پیغه مبر (صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرمویت: ((الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِّمَا
بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ)) [متفق علیه] واته:
عومره یه که بو عومره یه کی تر ده بیته که فاره تی تاوان
له نیوانیاندا، وه که جیکی قبول کراویش هیچ پاداشتیکی نیه
به هشت نه بیته.

له جابره وه (په زای خوی لی بی)، پیغه مبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) ده فرمویت: ((مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ نِسَاتٍ يُؤْوِيَهُنَّ

وَيَرْحَمُهُنَّ وَيَكْفُلُهُنَّ [وَيُزَوِّجُهُنَّ] ^(۱) فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةُ ، قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ ؟ قَالَ : وَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ ، قَالَ : فَرَأَى بَعْضُ الْقَوْمِ أَنَّ لَوْ قَالَ : وَاحِدَةً ؟ لَقَالَ : وَاحِدَةً)) | صحيح سنن الترمذي رقم : (۳۳۷۷) .

واته : هه كه سيك سى كچى هه بيٽ و بيانگريته خوى و به ختويان بكات و به بهزى بيٽ بهرامبهريان و كه فالتى داين كردنى پيداويستى يه كانيان بو بكات و سه ره رشتيان بكات و بيانداټ به شوو نهوا بههشتى مسوگر كردوو به هاتا هه تايى ، ووترا : نهى پيغه مبهري خوا نه گهر دوو كچيش بيٽ ؟ فهرمووى : نه گهر دوو كچيش بيٽ ، ده لايٽ : هه نديك له خه لكه كه وتيان : نه گهر بوترايه : يهك كچيش ؟ ده پيغه رموو : يهك كچيش .

قال : امام السندي في تحريج هذا الحديث : (رواه أحمد بإسناد جيد والبخاري والطبراني في "الأوسط" وزاد : "ويزوجهن") ، قلت : أفر الشيخ الألباني قول السندي هذا ونقله في "الصحيحة" مقرأً له أيضاً فقال : (والحديث أورده السندي في "الترغيب" : (۳ / ۸۴ — ۸۵) ، وقال : (رواه أحمد بإسناد جيد والبخاري والطبراني في "الأوسط" وزاد : "ويزوجهن")) (سلسلة الأحاديث الصحيحة : (۲۴ / ۳ — ۲۵) الحديث رقم : (۱۰۲۷) .

له نه بو هورهیره وه (رهزای خوای لی بی) که ده لیت
 پرسیار کرا له پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده باره ی
 زۆرترین شتیک که خه لکی ده باته به هه شته وه، نه ویش
 فهرمووی: ((تَقْوَى اللّٰهِ وَحَسَنُ الْخُلُقِ)) (رواه الترمذی وابن حبان فی
 صحیحه). واته: ته قوای خواو ره وشت جوانی.

به ریزان نه وانیه که باسکرا کۆمه لیک بوو له ئاکاره کانی
 نه هلی به هه شت له قورنان وفهرمووده کاندا، به پشتیوانی خوا
 وا رووغان کرده وه به زمانی شیرینی کوردی بو که سییک
 که به هه شتی ده ویت و نه یه وی پئی بگات .

أَسْأَلُ اللّٰهَ أَنْ يَسِّرَ لَنَا وَلَكُمْ سُلُوكَهَا وَيُثَبِّتَنَا عَلَيْهَا إِنَّهُ جَوَادٌ
 كَرِيمٌ وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِينَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

